

ਇਕ ਮਸਰੂਫ ਦਿਨ

ਬਾਈਬਲ ਪਾਠ #11

V. ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਪਸਾਹ ਤਕ (ਚੱਲਦਾ)।

ਚ. ਗਲੀਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਦੌਰਾ (ਲੂਕਾ 8: 1-3)।

ਛ. ਕੁਫਰ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ (ਮੱਤੀ 12:22-37; ਮਰਕੁਸ 3:20-30; ਲੂਕਾ 11:14-23)।

ਜ. ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਭਣ ਵਾਲੇ (ਮੱਤੀ 12:38-45; ਲੂਕਾ 11:16, 24-26, 29-36)।

ੜ. ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ (ਮੱਤੀ 12:46-50; ਮਰਕੁਸ 3:31-35; ਲੂਕਾ 8:19-21; 11:27-28)।

ਜਾਣ ਪਛਾਣ

ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਦੀ ਅਜਿਹਾ ਦਿਨ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਐਨੇ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹੋਵੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਵਕਤ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ? ਇਹ ਪਾਠ ਯਿਸੂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਦਿਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਹੀ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ‘ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਦਿਨ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਦਿਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ‘ਇਕ ਮਸਰੂਫ ਦਿਨ’ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।¹

ਇਹ ਦਿਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੌਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ (ਜਾਂ ਅੰਤ ਨੇੜੇ) ਆਇਆ। ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ, ਮਸੀਹ ਕੁਫਰਨਾਹੂਮ ਤੋਂ ਨਾਇਨ ਵਿਚ (ਲੂਕਾ 7: 1, 11) ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾਂ ਤੇ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਲੂਕਾ 7:20, 21, 36, 37)। ਲੂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ‘ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨਗਰ ਨਗਰ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਫਿਰਨ ਲੱਗਾ’ (ਲੂਕਾ 8: 1)²

ਗਲੀਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ, ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਚੇਲੇ ਸਨ।³ ਇਸ ਸਫਰ ਤੇ, ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਬਾਰਾਂ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਭੀੜ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ।⁴

ਲੂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਉਹ ‘ਆਪਣੇ ਧਨ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ (ਲੂਕਾ 8:3)⁵ ਯਹੂਦੀ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਦੇ ਨਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ‘ਮਰੀਅਮ ਜੋ ਮਗਦਲੀਨੀ ਕਹਾਉਂਦੀ ਸੀ ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤਰ ਬਦਰੂਹਾਂ ਨਿੱਕਲੀਆਂ ਸਨ।⁶ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਦਿਵਾਨ ਖੂਜ਼ਾਹ ਦੀ ਤੀਵੀਂ ਯੋਅੰਨਾ ਅਤੇ ਸੂਸੰਨਾ’ (ਲੂਕਾ 8:2, 3)।

ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ‘ਮਗਦਲੀਨੀ’ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਕੰਢੇ ਤੇ ਮਗਦਲਾ ਨਾਮਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸੀ।⁷ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂਗੇ (ਮਰਕੁਸ 15:47; 16: 1, 9; ਯੂਹੰਨਾ 19:25; 20:1-18)।

ਯੋਅੰਨਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਖੁਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ‘ਹੇਰੋਦੇਸ ਦਾ

ਭੰਡਾਰੀ' ਸੀ। 'ਭੰਡਾਰੀ' ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਗੋਂ ਵਰਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ 'ਪ੍ਰਬੰਧਕ,' 'ਹਾਕਮ ਜਾਂ ਗਵਰਨਰ' ਹੈ।⁸ ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਾਕ ਹੈ 'ਖੁਦਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਰਾਜਾ ਦਾ ਬਿਜਨਸ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਮਹਿਲ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ।' ਯਿਸੂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮਿਲਾਂਗੇ (ਲੂਕਾ 24:10)।

ਸੁਮੰਨਾਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ। ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਸੁਮੰਨਾਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।'⁹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੌਰੇ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ 'ਉਹ ਘਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਗਈ' (ਮਰਕੁਸ 3:20)। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੌਰੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਕਿਸੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ।¹⁰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਗਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ 'ਝੀਲ ਦੇ ਕੰਢੇ' ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਹਨ (ਮਰਕੁਸ 4:1), ਇਕ ਕਰਕੇ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਪਰਤ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਗਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਆਮ ਨਿਵਾਸ ਉਹ 'ਘਰ' ਹੀ ਸੀ।

ਨਗਰ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਾਂਗੇ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਇਕ 'ਰੁਝੇਵੇਂ ਵਾਲੇ ਦਿਨ' ਵਿਚ ਘਟੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੇ, ਸੰਭਵ ਹੈ ਮੱਤੀ 13, ਮਰਕੁਸ 4, ਅਤੇ ਲੂਕਾ 8 ਵਿਚ ਲਿਖਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੱਤੇ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 12:50-13:3)। ਦਿਨ ਦਾ ਅੰਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿਚ ਆਏ ਇਕ ਤੂਫ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਿਰਾਮੇਨ ਵਿਚ ਭੂਤ ਚੰਬੜੇ ਇਕ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਇਆ (ਮਰਕੁਸ 4:33-5:19)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਪਾਠਾਂ ਵਿਚ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਜੇ ਆਓ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਰੰਭ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ।

ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਸਰੂਫ਼

(ਮੱਤੀ 12:22, 23; ਮਰਕੁਸ 3:20, 21; ਲੂਕਾ 11:14)

ਯਿਸੂ ਦੁਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਏਕਾਂਤ ਵਿਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 1:35)। ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਉਸ ਥਾਂ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਸ ਦੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਚੰਗਾਈ ਪਾਉਣ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਲੱਗੀ ਪਈ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 2:1, 2)। ਮਰਕੁਸ 3:20 ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਉਹ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਉਹ [ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ] ਖਾਣਾ ਵੀ ਨਾ ਖਾ ਸਕੇ।'¹¹ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆ।

ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਅਚੰਭਾ ਕੰਮ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਝ, ਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਤੇਹਰਾ ਅਚੰਭਾ ਕੰਮ ਹੈ: ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੋ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅਤੇ ਬੋਲਾ ਸੀ, ਬਦਰੂਹ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ¹² (ਮੱਤੀ 12:22)। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਆਖਿਆ, 'ਇਹ ਕੀ ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ?'¹³ (ਮੱਤੀ 12:23)।

ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਸਰੂਫ਼ੀਅਤ ਭਾਵ ਰੁਝੇਵੇਂ ਭਰੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਗੱਲ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ;¹⁴ 'ਜਦ ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ¹⁵ ਨਿਕਲੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਟਿਕਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ' (ਮਰਕੁਸ 3:21)। ਸੰਸਾਰਕ ਲੱਛਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇਣ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ

ਲੋਕ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰਕ ਕੰਮ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਪਾਉਂਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ‘‘ਚਿੱਤ ਟਿਕਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।’’ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇਣ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹੋ (ਮੱਤੀ 6:33), ਤਾਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਤੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਚਿੱਤ ਟਿਕਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ! ¹⁶

ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿਚ ਮਸਰੂਫ਼

(ਮੱਤੀ 12:24-37; ਮਰਕੁਸ 3:22-30; ਲੂਕਾ 11:15-23¹⁷)

ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਫਰੀਸੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀ (ਮੱਤੀ 12:24; ਮਰਕੁਸ 3:22) ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ‘‘ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ’’ (ਮਰਕੁਸ 3:22) ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਭੀੜ ਦੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 12:23) ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫਰਤ ਵਧ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ਪਾਉਣ ਤੇ ਕਿ ਮਸੀਹ ਅਚੰਭੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਗੱਠਜੋੜ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਮੜ੍ਹਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ, ‘‘ਉਸ ਵਿਚ ਬਾਲਜਬੂਲ ਹੈ’’¹⁸; ‘‘ਉਹ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ’’¹⁹ (ਮਰਕੁਸ 3:22)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਤਿੰਨ ਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ²⁰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੀ ਤਰਕ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ: ‘‘ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਗਰ ਜਾਂ ਘਰਾਣਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਜਾਵੇ ਠਹਿਰ ਨਾ ਸਕੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਕੱਢੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਗਿਆ; ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਕੀਕਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ?’’ (ਮੱਤੀ 12:25, 26)।

ਦੂਜਾ, ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੀ ਅਸੰਗਤ ਹੈ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ‘‘ਪੁੱਤਰ’’ (ਭਾਵ, ਚੇਲੇ) ਬਦਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਸਨ (ਮੱਤੀ 12:27), ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਵੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਬਦਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਸਨ ²¹ ਮਸੀਹ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ²²

ਤੀਜਾ, ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਅਸੰਭਵ ਸੀ: ਕਿਸੇ ਬਲਵਾਨ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਬਲਵਾਨ (ਸ਼ੈਤਾਨ) ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ (ਮੱਤੀ 12:29)। ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਯਿਸੂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਹਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਬਚਾਅ ਤੋਂ ਮਾਰੂ ਹੋ ਗਿਆ: ‘‘ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਹਰੇਕ ਪਾਪ ਅਤੇ ਕੁਫ਼ਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਉਹ ਕੁਫ਼ਰ ਜਿਹੜਾ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ’’ (ਮੱਤੀ 12:31)। ‘‘ਕੁਫ਼ਰ’’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਬੋਲਣਾ’’ ਹੈ। ਗ੍ਰੰਥੀ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਬੋਲਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ (ਮੱਤੀ 12:28) ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਆਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਕਹੇਗਾ, ਉਸ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਚ ਨਾ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ’’ (ਮੱਤੀ 12:32)।

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਜਬਾਨ ਫਿਸਲਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਲ੍ਹਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ‘ਜੇ ਮਨ ਵਿਚ ਭਰਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਮੂੰਹ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ’ (ਮੱਤੀ 12:34)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ‘ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਭਲਾ ਅਤੇ ਭਲੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ’ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ (ਯਸਾਯਾਹ 5:20)। ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਸੋਚਣੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਠੁਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਸੀਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਪੱਥਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ (ਯੂਹੰਨਾ 12:40)।

ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ’ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਿਆਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ‘ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।’ ਉਸ ਦੇ ਆਖਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਠੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਹੁਣ ਜਦਕਿ ਯਿਸੂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਿਚਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮਰਥ ਨਾਲ ਅਚੰਭੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਵੋ ਜਾਂ ਮੈਂ? ਅਸੀਂ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਏਨੇ ਕਠੋਰ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ‘ਮਨ ਫਿਰਾਅ ਲਈ ਮੁੜ ਨਵਾਂ ਬਣਨਾ ਅਣਹੋਣਾ’ ਹੋ ਜਾਵੇ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 6:6; ਵੇਖੋ ਆਇਤਾਂ 4-6)। ਖੁਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕੋਮਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰੋ (2 ਰਾਜਿਆਂ 22:19)!

ਗਲਤ ਫ਼ਹਿਮੀਆਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸਰੂਫ਼ (ਮੱਤੀ 12:38-45; ਲੂਕਾ 11:16, 24-26, 29-36)

ਯਿਸੂ ਦੇ ਤਰਕ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਕੱਢ ਪਾਉਣ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਡਾਂਟ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਉਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਚਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ: ‘ਇਸ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਗੁਰੂ,²³ ਅਸੀਂ ਤੈਥੋਂ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ’ (ਮੱਤੀ 12:38)। ਇਸ ਦੇ ਢੀਠਪੁਣੇ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਅਚੰਭੇ ਕੰਮ ਵੇਖੇ ਸਨ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕ ਤੇਹਰਾ ਅਚੰਭਾ ਕੰਮ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਬੂਤ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ? ਲੂਕਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਉਸ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੰਗਿਆ’ (ਲੂਕਾ 11:16)। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਕਰਲ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਏਲੀਆਹ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ (1 ਰਾਜਿਆਂ 18:36-38; 2 ਰਾਜਿਆਂ 1:10)।

ਮਸੀਹ ‘ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਤੇ ਅਚੰਭਾ’ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 4:3, 4; ਲੂਕਾ 23:8, 9)। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਆਮ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ (‘ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ’) ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ, ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਹੋਵੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਠੋਰ ਮਨ ਦੇ ਅਲੋਚਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬੁਰੀ ਅਤੇ ਹਰਾਮਕਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ²⁴
ਪਰ ਯੂਨਾਹ ਨਬੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਬਿਨਾ²⁵ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਨਾ ਜਾਵੇਗੀ।²⁶
ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਨਾਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤ²⁷ ਮੱਛੀ ਦੇ ਢਿੱਡ ਵਿਚ ਸੀ²⁸
ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ

ਇਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਗੁਪਤ ਹਵਾਲਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 16:21; 17:23; 20:19)। ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ; ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਆਪਣੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਉਹ ਆਖਰੀ ‘ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਸੀਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 1:4)।

ਯਿਸੂ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ (ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ) ਨੂੰ ਫੇਰ ਡਾਂਟਣ ਲੱਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਨੀਨਵੇ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕ ਏਨੇ ਬੁਰੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿੰਨੇ ਉਹ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ੀਬਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰਾਣੀ (‘‘ਦੱਖਣ ਦੀ ਰਾਣੀ’’) ਵਧੇਰੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੀ (ਮੱਤੀ 12:41, 42; ਲੂਕਾ 11:31, 32)। ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਅਲੋਚਕ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ‘‘ਚਾਨਣ’’ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਪਸੰਦੀਦਾਂ ਅਲੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ (ਲੂਕਾ 11:33-36)।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਇਕ ਉਦਾਹਰਨ ਵਿਚ ਇਕ ਭੂਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਦੁਸ਼ਟ ਹੋਰ ਸੱਤ ਆਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਈ (ਮੱਤੀ 12:43-45; ਲੂਕਾ 11:24-26)। ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ ਆਮ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਇਹ ਯਹੂਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਸੀ। ਬਾਬਲ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਕ ਦੇ ‘‘ਭੂਤ’’ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ‘‘ਭੂਤ’’ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬੁਰੀਆਂ ‘‘ਸੱਤ ਦੁਸ਼ਟਆਤਮਾਵਾਂ’’ ਭਾਵ ਅਗਿਆਨਤਾ, ਮੁਤਅੱਸਬ; ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਧਰਮੀ ਕਪਟ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਵਿਦ੍ਰੋਹ, ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬੇਕਦਰੀ ਜਿਹੀਆਂ ‘‘ਦੁਸ਼ਟਆਤਮਾਵਾਂ’’ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ।²⁹

ਨਵੇਂ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਮਸਰੂਫ਼

(ਮੱਤੀ 12:46-50; ਮਰਕੁਸ 3:31-35; ਲੂਕਾ 8:19-21; 11:27, 28³⁰)

ਯਿਸੂ ਦੇ ਏਨਾ ਉੱਚੀ ਬੋਲਣ ਤੇ, ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਔਰਤ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠੀ, ‘‘ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਕੁੱਖ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੂੰ ਪਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਦੁੱਧੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਚੁੰਘਿਆ’’ (ਲੂਕਾ 11:27)। ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਦੇ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੇਵਲ ਏਥੇ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ (ਲੂਕਾ 1:48)। ਮਸੀਹ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਹਾਂ ਪਰ ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦੇ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ’’ (ਲੂਕਾ 11:28)।³¹

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਸੀ।³² ਸਗੋਂ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਭ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਉਤਸਾਹਜਨਕ ਵਾਕ ਹੈ! ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੰਸਾਰਕ ਮਾਤਾ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੱਚਾਈ ਤੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਭੀੜ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ (ਮੱਤੀ 12:46), ‘‘ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਾਈ³³ ਆਏ’’

(ਮਰਕੁਸ 3: 31)। ਭੀੜ ਵਿਚ ਉਸ ਕੋਲ ਨਾ ਜਾ ਸਕਣ ਦੇ ਕਾਰਣ³⁴ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ (3: 31, 32)। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਢੂੰਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਰਕੁਸ 3: 21 ਅਤੇ 3: 31 ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੁੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਰਾਮ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਲਿਜਾਣ ਆਏ ਸਨ।³⁵ ਜੇ ਵੀ ਕਾਰਣ ਹੋਵੇ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਤੇ ਤੇਰੇ ਭਰਾ ਤੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਢੂੰਡਦੇ ਹਨ' (ਮਰਕੁਸ 3: 32) ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਦਿੱਤੀ।

ਉੱਤਮ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਸ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪੁੱਛ ਕੇ ਕਿ 'ਕੌਣ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ? ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ?' (ਮੱਤੀ 12: 48)। ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਹੜੇ ਕੋਲ ਹੀ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਇਹ ਹਨ; ਜਿਹੜੇ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਦੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ' (ਲੂਕਾ 8: 21)।

ਮਸੀਹ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਸਬੰਧ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ (ਮੱਤੀ 15: 4-6; ਯੂਹੰਨਾ 19: 26, 27; ਵੇਖੋ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5: 8)। ਪਰ ਇਕ ਵਾਰ ਮੁੜ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਾਰਕ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਇਕ ਸਬੰਧ ਹੈ: ਉਹਦੇ ਤੇ ਉਹਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸਬੰਧ। ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ 'ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਦੇ ਤੇ ਮੰਨਦੇ' ਹਾਂ, ਸਚਮੁਚ ਅਦਭੁਤ ਹੈ (ਲੂਕਾ 8: 21; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 7: 21-27), ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੀ!³⁶

ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ (ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੀ) ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਰਧਕ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਿਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਵੀ ਵੇਖੋ, 'ਜਦ ਏਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸਮਰਪਿਤ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਇਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਬੀਜ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਇਹ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸਬੰਧ ਸਦਾ ਤਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ।

ਸਾਰ

ਦਿਨ ਅਜੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਵੀ ਸਨ।³⁷ ਜੇ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ (ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਥਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ)। ਪਰ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਾਡਾ ਅਧਿਐਨ ਅਗਲੇ ਪਾਠਾਂ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਇਸ ਰੁਝੇਵੇਂ ਭਰੇ ਰਾਹ ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ ਦੇ ਰੁਝੇਵੇਂ ਭਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਪਰਦਾ ਸੁੱਟਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਡੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਵਿਹਾਰਕ ਸਬਕ ਹਨ।³⁸ ਪਰ ਹੁਣ ਤਕ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਸਾਰ ਮੱਤੀ 12: 30, ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ 'ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਇਕੱਠਾ, ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੇ ਖਿੰਡਾਉਂਦਾ ਹੈ।' ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵਿਚਲਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਸ ਵੱਲ ਹਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਵੱਲ ਹੋ?

¹ਏ. ਟੀ. ਰੋਬਰਟਸਨ, *ਏ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ ਦ ਗੋਸਪਲ ਫਾਰ ਦ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਆਫ ਦ ਲਾਈਫ ਆਫ ਕਰਾਈਸਟ* (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਰੋਐ, 1950), 61. ²ਇਸ ਦੌਰੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਲੂਕਾ ਨੇ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਮੱਤੀ ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਵਿਚ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਦੌਰਿਆਂ ਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲੇ ਸਨ। ³ ‘ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ। ⁴ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ‘ਪ੍ਰੇਮ, ਅੱਥਰੂ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ’ ਦੀ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਵੇਖੋ। ⁵ਜੇ ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਭੋਜਨ ਨਾ ਦਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਔਰਤਾਂ ਭੋਜਨ ਖਰੀਦ ਕੇ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮਦਦ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 9:48; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:9; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 17:24-26)। ⁶ ‘ਪ੍ਰੇਮ, ਅੱਥਰੂ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ’ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਣ ਔਰਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਮਊਨ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਤੇ ਤੇਲ ਚੋਇਆ ਸੀ, ਮਰੀਅਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਹੀ ਸੀ। ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਚੰਗਾਈ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੈਸ਼ਿਆ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਰੀਅਮ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਸੀ। ⁷ ‘ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ ਫ਼ਲਸਤੀਨ’ ਵਾਲਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੇਖੋ। ⁸ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਐਂਡ ਰਿੰਗੋਲਿੰਪ ਵਾਈ ਪੈਂਡਲਟਨ, *ਦ ਫੋਰ ਫੋਲਡ ਗੋਸਪਲ ਆਰ ਏ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ ਦ ਫੋਰਫੋਲਡ ਗੋਸਪਲ* (ਸਿੰਸਿਨਾਟੀ: ਸਟੈਂਡਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1914), 297. ⁹ਉਹੀ, 297. ¹⁰NASB ਵਾਲੀ ਮੇਰੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ‘ਘਰ’ ਤੇ ਇਹ ਮਾਰਜਿਨ ਨੋਟ ਹੈ: [‘ਮੂਲ ਵਿਚ] ਕਿਸੇ ਘਰ ਵਿਚ।’

¹¹ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮਰਕੁਸ 6:31 ਨਾਲ ਕਰੋ। ¹²ਬੋਲਣ ਵਿਚ ਅਸਮਰਥਤਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰਥਤਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਸੋ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਚੌਹਰਾ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਸੀ। ¹³ਮੂਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਵਾਕ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਇਕ ਸੁਚੇਤ ਕਬੂਲੀਅਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਚਮੁਚ ‘ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’ (ਭਾਵ ਮਸੀਹ) ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ¹⁴ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਆਪਣੇ ਘਰ’ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ‘ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ’ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਬੰਧ ਸੀ। KJV ਵਿਚ ‘ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ’ ਹੈ। NIV ਵਿਚ ‘ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ’ ਹੈ। ¹⁵ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਫੜਨ’ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 14:3; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 24:6)। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ¹⁶ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ ਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ¹⁷ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁਫ਼ਰ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦਾ ਲੂਕਾ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਥਾਂ ਤੇ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਪਰ ਇਹ ਐਨਾ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮੱਤੀ ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਫ਼ਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ¹⁸‘ਬਾਲਜ਼ਬੂਲ’ (ਜਾਂ ਬਾਲ ਜ਼ਬੂਬ) ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਦੇਵਤੇ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ (2 ਰਾਜਿਆਂ 1:2)। ਮੂਲ ਵਿਚ: ਇਸ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਮੱਖੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ’ ਹੈ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਮਰਕੁਸ 3:22, 23)। ¹⁹KJV ਵਿਚ ‘devils,’ ਹਨ, ਪਰ ਡੈਵਿਲ ਭਾਵ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੈ। ²⁰ਮਰਕੁਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਤ’ ਆਖਦਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 3:23)। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਤ ਤੇ ਚਰਚਾ ਅਸੀਂ ‘ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, 3’ ਵਿਚ ਕਰਾਂਗੇ।

²¹ਇਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ²²ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਯਹੂਦੀ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਹੂਦੀ ਜਾਦੂ ਟੂਟੇ ਦੀ ਝਾੜ ਫੂਕ ਅਤੇ ‘ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ’ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਭੂਤ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਫ਼ਰਕ ਸੀ। ²³ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਦਰਯੋਗ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕਪਟ ਸੀ। ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਲੂਕਾ 7:40 ਨਾਲ ਕਰੋ। ²⁴ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:22.

²⁵ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 16:4. ²⁶ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨਿਸ਼ਾਨ (ਮੋਅਜਜ਼ੇ) ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੋਅਜਜ਼ਾ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਅਲਹਿਦਾ ਜਿਹੜੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ) ਭਾਵ ਯੂਨਾਹ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ (ਭਾਵ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ) ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਸੀ। ²⁸ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਬਰ ਵਿਚ ਇਕ ਪੂਰਾ ਦਿਨ, ਦੋ ਅੱਧੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਕੱਟੀਆਂ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਖਟਕਦੀ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਜਵਾਬ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਦਿਨ ਦੇ ਭਾਗ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਵੇਖੋ ‘‘ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ’’ ²⁸KJV ਵਿਚ ‘‘ਫ੍ਰੇਲ’’ ਹੈ, ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ‘‘ਸਮੁੰਦਰੀ ਜੀਵ’’ ਹੈ। NKJV (ਯੂਨਾਹ 1:17)। ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ‘‘ਮਗਰਮੱਛ’’ ਹੈ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਚਮੁਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ²⁹ਮੈਂਨੂੰ ਗਲਤ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਭੂਤ ਅਸਲ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਜੀਵ ਨਹੀਂ ਸਨ (ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ); ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਦਰਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਸਮਾਨਅੰਤਰ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਦੁਸ਼ਟਆਤਮਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰੇ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਵਿਚ ਸਮਾਨਤਾ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਆਗੂ ਭੂਤ ਚੰਬੜੇ ਹੋਣ, ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਉਹ ਸੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਦਰੂਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਨ। ³⁰ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਲਕਾ 8 ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮੱਤੀ ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਕਹਾਣੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਲੂਕਾ ਔਰਤ ਦੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਾਤਾ ‘‘ਧੰਨ’’ ਹੈ (ਲੂਕਾ 11:27, 28) ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕੋ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

³¹ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਮੱਤੀ 12:48-50 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਭਰੀ ਉਪਾਸਨਾ ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਚਿੰਤਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 19:26, 27)। ³³ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਹੱਥ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ‘‘ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ’’ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੱਥ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜੀ ਗਈ। ਮੱਤੀ 13:55, 56, ਮੁਤਾਬਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਾਰ ਭਰਾ ਸਨ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਭੈਣ ਸਨ। ³⁴ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮੱਤੀ ਮਕਰੁਸ 2:2, 4 ਨਾਲ ਕਰੋ। ³⁵ਇਸ ਤੇ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਲਈ ਅਗਲਾ ਸਰਮਨ ਵੇਖੋ। ³⁶ਇਸ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ‘‘ਸਾਡੇ ਦੋ ਪਰਿਵਾਰ’’ ਪਾਠ ਵਿਚ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ³⁷ਇਸ ਪਾਠ ਦੀ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ³⁸ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ (ਜਿਵੇਂ ਮੱਤੀ 12:33-37, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ) ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।